

De mind scheidt de wereld

WANNEER GEDACHTE-OBJECTEN VERDWIJNEN,
VERDWIJNT HET DENKENDE SUBJECT,
ZOALS WANNEER DE MIND VERDWIJNT,
DE OBJECTEN VERDWIJNEN.

DINGEN ZIJN OBJECTEN VANWEGE HET SUBJECT;
DE MIND IS DAT VANWEGE DE DINGEN.

BEGRIJP DE RELATIVITEIT VAN BEIDE
EN DE FUNDAMENTELE WERKELIJKHEID:
DE EENHEID VAN LEEGTE.

IN DEZE LEEGTE ZIJN BEIDE NIET TE ONDERSCHIEDEN
EN BEVAT ELK IN ZICH DE HELE WERELD.

ALS JE GEEN ONDERSCHIED MAAKT TUSSEN GROF EN FIJN
ZUL JE NIET IN DE VERLEIDING KOMEN
TOT VOOROORDELEN EN MENINGEN.

De wereld is er vanwege jou - jij scheidt haar, jij bent een schepper. Elk wezen scheidt een wereld om zich heen, het hangt af van zijn mind. De mind mag weliswaar illusoir zijn, hij is creatief - hij scheidt dromen. En het is aan jou om een hel of een hemel te scheppen.

Als je deze wereld achterlaat zul je hem niet kunnen achterlaten. Waar je ook heengaat, je zult dezelfde wereld opnieuw scheppen, want de wereld komt voortdurend uit jou voort, net zoals er bladeren uit de boom komen.

Jullie leven niet in dezelfde wereld, dat kan niet omdat jullie niet dezelfde mind hebben. Vlak naast je kan iemand in de hemel leven, en jij in de hel - en jij denkt dat je in dezelfde wereld leeft? Hoe kun je in dezelfde wereld leven als de minds verschillen?

Het eerste wat je dus moet begrijpen is dat je de wereld niet kunt achterlaten tenzij de mind verdwijnt. Ze zijn verwant, ze hangen van elkaar af, ze maken een vicieuze cirkel. Als de mind er is... En een mind is altijd een bepaalde mind. Als de mind niet langer een bepaalde mind is, als hij een mind met een hoofdletter M wordt, is hij geen mind meer, maar bewustzijn. Een mind is altijd een bepaalde mind en hij draagt een bepaald aroma om zich heen - dat is je wereld.

De mind schept de wereld en vervolgens schept de wereld de mind, waardoor de mind hetzelfde blijft. Dit is de vicieuze cirkel. Maar de bron ligt in de mind; de wereld is slechts een bijproduct. De mind is wezenlijk; de wereld is er slechts de schaduw van. En je kunt de schaduw niet vernietigen, maar iedereen probeert hem te vernietigen.

Als DEZE vrouw niet bij je past, denk je dat een andere vrouw dat wel zal doen. Je probeert de wereld te veranderen, en je bent hetzelfde. Je maakt van de volgende vrouw gewoon een exacte kopie van de oude. Je zult opnieuw creëren, omdat de vrouw slechts een scherm zal zijn.

En je zult verbaasd staan: mensen die vele malen getrouwd zijn geweest, hebben een heel vreemde ervaring. Iemand die tien keer getrouwd is geweest herkent het feit: 'Hoe komt dat nou? Dat ik in zo'n wijde en grote wereld altijd op hetzelfde type vrouw stuit? Dat lijkt zelfs per ongeluk onmogelijk! Steeds opnieuw!'

Het probleem is niet de vrouw, het probleem is de mind. De mind wordt opnieuw aangetrokken tot hetzelfde type vrouw, creëert opnieuw dezelfde relatie, komt steeds weer in dezelfde rotzooi en dezelfde hel.

En dat gebeurt net zo bij alles wat je doet. Denk je dat je gelukkig zult leven in een paleis? Je hebt het mis! Wie gaat er in het paleis wonen? JIJ gaat er wonen. Als jij niet gelukkig bent in je hut, zul je niet gelukkig zijn in je paleis. Wie gaat er in het paleis wonen? Paleizen bestaan niet buiten jou. Als je gelukkig kunt leven in een hut, kun je gelukkig leven in een paleis, want jij creëert de wereld om je heen. Anders zal, zoals de hut je knelt, het paleis knellen - nog meer omdat het een iets groters is. Het zal een hel zijn, evenzeer - meer versierd, maar een versierde hel is geen hemel. En zelfs als je met geweld in de hemel wordt gegooid, zul je proberen een uitgang te vinden, of je zult er je hel creëren.

Ik heb eens gehoord over een man, een groot zakenman, een kledingfabrikant. Hij stierf. Op de een of andere manier, door een technische fout, kwam hij in de hemel. Daar ontmoette hij zijn oude compagnon. De oude compagnon was net zo verdrietig als hij op aarde was. Dus de zakenman zei: 'Wat heeft dat nou te betekenen? Je bent in de hemel, en toch zo ongelukkig?'

De compagnon zei: 'Het is oké, maar persoonlijk geef ik de voorkeur aan Miami.'

En ook de ander kwam binnen enkele dagen tot dezelfde conclusie. Daar werden ze weer compagnons, en wilden ze een bedrijf beginnen om jurken te maken.

Waar je ook gaat, gaat hetzelfde gebeuren, want JIJ bent de wereld. JIJ schept een wereld om je heen, dan helpt de wereld de mind die haar geschapen heeft. De zoon helpt de vader, de zoon helpt de moeder, jouw schaduw helpt de inhoud - dan wordt de mind meer versterkt, dan schep je weer dezelfde wereld op dezelfde manier. Waar moet een transformatie beginnen? Hoe moet je veranderen?

Als je kijkt, zal de eerste blik zeggen dat je de wereld moet veranderen, omdat het zo duidelijk om je heen is. Verander het! En dat is wat je al vele levens lang doet: voortdurend de wereld veranderen, dit en dat veranderen, van huizen, lichamen, vrouwen, echtgenoten, vrienden veranderen - veranderen, maar nooit kijken naar het feit dat jij dezelfde blijft, dus hoe kun je de wereld veranderen?

Daarom is er over de hele wereld een valse traditie van verzaking ontstaan. Ontsnap aan het huis en ga naar het klooster. Ontsnap aan de markt, ga naar de Himalaya. Ontsnap aan de wereld! Naar de Himalaya kun je gemakkelijk gaan, maar hoe kun je aan jezelf ontsnappen? Je zult daar dezelfde

wereld creëren - dezelfde! Het is misschien een miniatuurwereld, het is misschien niet zo uitgestrekt, maar je zult hetzelfde doen. JIJ bent hetzelfde - hoe kun je iets anders doen? Dieper inzicht onthult dat: verander de mind, dan verandert de wereld. Dan wordt overal waar je bent een andere wereld onthuld. Je gaat dieper, en dan begrijp je dat als je werkelijk zonder de wereld om je heen wilt zijn.... want hoe mooi de wereld ook is, vroeg of laat gaat het vervelen en word je het zat. Zelfs als het een hemel is zul je gaan verlangen naar de hel, want de mind heeft verandering nodig. Hij kan niet leven in het eeuwige, hij kan niet leven in het niet-veranderende, want de mind verlangt naar een nieuwe nieuwsgierigheid, een nieuwe sensatie, een nieuwe opwindning. De mind kan de tijd niet stilzetten en tijdloos blijven.

Daarom kan de mind niet leven in het nu, het hier, omdat het nu geen deel uitmaakt van de tijd. Het verandert nooit, het is eeuwig. Je kunt niet zeggen dat het onveranderlijk is, het is niet blijvend, het is eeuwig. Het is gewoon zoals het is. Er gebeurt daar niets. Het is leegte. Boeddha heeft het SHUNYATA genoemd - absoluut leeg. Er gebeurt daar niets, niemand komt, niemand gaat. Er is niemand, want als er iemand is, gebeurt er iets of iemand anders. De mind kan niet leven in het eeuwige nu. De mind wil verandering en blijft hopen, tegen alle hoop in. De hele situatie is hopeloos, maar de mind blijft hopen.

Ik heb eens gehoord: Mulla Nasruddin bleef vele jaren werkloos omdat hij acteur wilde worden en geen talent had. Maar elke dag ging hij stevast naar de impresario. Hij klopte op de deur, ging het kantoor binnen en vroeg: 'Is er iets gebeurd? Ben ik ergens geboekt?'

En de impresario zou altijd hetzelfde zeggen: 'Ik kan niets doen, er is nergens iets mogelijk.'

Dagen gingen voorbij, weken gingen voorbij, jaren gingen voorbij en het kloppen van de Mulla werd een routine. Ongeacht het seizoen, het klimaat, goed of slecht, maar de impresario wist één ding zeker - dat Mulla zou komen. En dan zou hij opnieuw hoopvol vragen, en dan zou de man opnieuw hetzelfde zeggen: 'Nasruddin, ik kan niets doen, er is nergens iets mogelijk.'

Op een dag klopte hij anders, een beetje verdrietig. En toen Mulla binnenkwam, was zelfs de impresario verbaasd: 'Waarom is hij zo verdrietig?'

Mulla zei: 'Luister, boek me de komende twee weken maar nergens, want ik ga op vakantie.'

Dit is hoe de mind functioneert - gaat door met hopen, niet voor vele jaren; maar voor vele levens! Je klopt op dezelfde deur met dezelfde vraag en hetzelfde verlangen, en het is altijd nee. Wat heb je door de mind verkregen behalve nee's?

Ja is nooit op die manier gekomen, het kan niet komen. De mind is een vergeefse inspanning. Het is woestijnachtig, er groeit niets, er kan niets groeien. Maar het blijft hopen. Zelfs een woestijn droomt, en droomt van mooie tuinen, stromende rivieren, beekjes en watervallen. Zelfs een woestijn droomt... en dat is de droom van de mind.

Je moet alert zijn. Het is niet nodig om nog meer tijd te verspillen - het is niet nodig om op de deur van de impresario te kloppen. Je hebt genoeg geleefd met de mind. Je hebt er niets mee bereikt. Is het niet de juiste tijd om alert en bewust te zijn?

Natuurlijk heb je veel ellende en hel verzameld - als je dat prestaties noemt, is het goed - angst, frustratie. En overal waar je met je mind heen gaat, gaat er iets mis, want de mind is het mechanisme van het verkeerde. Kijk maar: er gaat iets mis.

Mulla Nasruddin's zoon kwam de school binnen. De lerares had het over aardrijkskunde en ze praatte en legde de vorm van de aarde en alles uit. En toen vroeg ze aan Mulla Nasruddin's zoon: 'Wat heeft de aarde voor vorm?'

Hij zei niets, dus om zijn antwoord uit te lokken zei ze: 'Is ze plat?' De zoon zei: 'Nee.'

Ze werd hoopvoller; ze zei: 'Is het dan een bol, rond van vorm?'

De zoon van Nasruddin zei: 'Nee.'

Toen was ze verbaasd. Ze zei: 'Er zijn maar twee mogelijkheden: of ze is plat of ze is een wereldbol,

en je zegt nee tegen beide. Dus wat is jouw idee?'

De zoon zei: 'Mijn vader zei dat ze krom is!'

Voor de mind is alles krom, niet omdat alles krom is - zoals de mind kijkt, wordt alles wat het medium van de mind binnendringt krom. Net zoals je iets rechts in het water legt, een rechte staf, en plots zie je dat het medium water iets gedaan heeft; het is niet meer recht. Je haalt hem uit het water en hij is weer recht. Doe hem er weer in...

En je weet dat de staf recht blijft, zelfs in het water, maar je ogen zeggen nog steeds dat hij niet recht is. Honderd keer kun je hem eruit halen en erin doen. Zelfs als je goed weet dat de staf recht blijft, zal het medium je opnieuw de valse informatie geven dat hij niet meer recht is.

Je hebt al vele malen geweten dat de ellende gecreëerd wordt door de mind, maar opnieuw ben je het slachtoffer. De mind creëert ellende. Hij kan niets anders creëren omdat hij de realiteit niet kan ontmoeten. Hij kan alleen maar dromen - dat is de enige capaciteit van de mind. Hij kan alleen maar dromen. En dromen kunnen niet uitkomen, want zodra ze op de realiteit stuiten, worden ze verbrijzeld.

Je leeft in een huis van glas, je kunt de werkelijkheid niet onder ogen zien. Telkens als de werkelijkheid zich aandient, wordt je huis verbrijzeld, en vele huizen waarin je geleefd hebt, zijn verbrijzeld. Je draagt hun ruïnes mee in je mind, de angst die eruit voortgekomen is. En dat heeft je erg zuur gemaakt, erg bitter.

Proef iemand en je zult hem bitter smaken. En dat is ook de ervaring van anderen over jou: iedereen smaakt bitter. Kom dichterbij en alles wordt bitter; blijf op afstand en alles ziet er prachtig uit. Kom dichterbij, alles wordt bitter - want als je dichterbij komt, dringen minds door in elkaar en is alles krom, dan is niets recht.

Dit moet je je realiseren als je ervaring, niet als een theorie van mij of Sosan. Sosan kan niet helpen, ik ook niet. Het MOET je eigen ervaren fenomeen worden. Ervaren, wordt het een waarheid - en dan beginnen veel dingen te veranderen, dan laat je de mind vallen.

En als de mind verdwijnt, verdwijnen alle werelden. Als de mind verdwijnt, verdwijnen objecten; dan zijn het geen objecten meer. Dan weet je niet meer waar je eindigt en waar dingen beginnen, dan zijn er geen grenzen meer. Grenzen verdwijnen.

Aanvankelijk heb je het gevoel dat alles vervaagd is, maar gaandeweg kom je tot rust in het nieuwe fenomeen dat van no-mind is. Dan zijn er sterren, maar ze zijn deel van jou, geen objecten meer. Bloemen en bomen zijn er, maar ze bloeien in JOU, niet meer erbuiten. Dan leef je met de totaliteit.

De barrière is doorbroken - de barrière was je mind. Dan is er voor het eerst geen wereld, want wereld betekent de totaliteit van objecten. Voor het eerst is er een universum, en universum betekent één. Herinner je het woord 'uni'. Noem je dit een universum? Ten onrechte. Noem het geen universum, voor jou is het een multiversum. Vele werelden, niet meer één, dat is het nog niet.

Maar wanneer de mind wegvalt, verdwijnen werelden. Er zijn geen objecten. Grenzen vermengen zich en vloeien in elkaar over. De boom wordt de rots, de rots wordt de zon, de zon wordt de ster, de ster wordt de vrouw van wie je houdt, en alles ontmoet elkaar en vloeit in elkaar over. En je bent er niet, afgescheiden. Je bent erin, kloppend in het hart, pulserend. Dan is het een universum.

De mind valt weg, objecten verdwijnen - de bron van de droom is verdwenen. Wat heb je gedaan? Je hebt geprobeerd een betere droom te krijgen, tevergeefs natuurlijk. Maar de hele inspanning van de mind is erop gericht om een betere droom te krijgen. Denk niet dat de mind je een betere droom kan geven - een droom is een droom. Zelfs als die beter is, zal ze niet bevredigend zijn, het kan je geen diepe tevredenheid geven. EEN DROOM IS EEN DROOM!

Als je dorst hebt, heb je echt water nodig, geen droomwater. Als je honger hebt, heb je echt, substantieel brood nodig, geen droombrood. Je kunt jezelf voor enkele ogenblikken misleiden, maar hoe lang?

Elke nacht gebeurt het: je hebt honger, de mind creëert een droom - je bent aan het eten, je bent lekkere dingen aan het eten. Voor een paar minuten is het oké, zelfs voor een paar uur is het oké, maar hoe lang? Kun je eeuwig in deze droom blijven?

Het helpt om te slapen, je raakt niet verstoord. Anders word je verstoord door de honger, moet je opstaan en naar de koelkast gaan. Het helpt: je kunt blijven slapen, met het gevoel dat je aan het eten bent; je hoeft nergens naartoe te gaan. Maar tegen de ochtend zul je weten dat je mind je heeft misleid.

Je hele leven is net een droom en je vervangt de werkelijkheid door droomobjecten. Dus elke dag wordt alles verbrijzeld, elke dag word je opgeschrikt door de realiteit, want de realiteit blijft van hot naar haar botsen. Je kunt er niet omheen! Een droom is iets heel breekbaars; de realiteit blijft botsen en breken.

En het is goed, het is voor je eigen bestwil, dat de realiteit je dromen breekt, ze aan stukken slaat. Maar je begint opnieuw die stukken te verzamelen en andere dromen te creëren. Laat dat toch! Je hebt genoeg gedaan. Er is niets bereikt. Nu is het genoeg!

Als je eenmaal begrijpt dat dromen gestopt moet worden, verdwijnt de wereld van objecten. De wereld zal er zijn, maar niet van objecten. Dan wordt alles levend, alles wordt subjectief.

Dat is de betekenis van religieuze mensen die zeggen dat alles God is. Wat zeggen ze? God is alleen maar een metafoor. Er is niemand die ergens in de hemel zit, die controleert, beheert, ingenieur is. God is alleen maar een metafoor - de metafoor dat de dingen in de wereld geen dingen zijn, maar personen. Diep van binnen is er een subjectiviteit. Alles leeft en klopt. En dit kloppen is geen gefragmenteerd proces, dit kloppen is een GEHEEL dat klopt.

Natuurlijk voel je het kloppen van het hart dichtbij het hart, bij het hart. Maar je denkt dat het alleen in het hart is? Dan heb je het mis - het hele lichaam klopt. Het hart geeft het alleen aan, het hele lichaam klopt. Daarom is het lichaam dood wanneer het hart stopt. Het was niet echt het hart dat klopte, het hele lichaam klopte door het hart; het hart was enkel een indicator.

Je klopt, maar het geheel klopt door je heen - je bent slechts een indicator, een hart. Het universum klopt en klopt door jou heen. Jij bent niet, het universum is.

En het universum is geen totaliteit van objecten, het is een subjectiviteit. Het bestaat als een persoon. Het leeft, is bewust. Het is geen mechanische ordening. Het is een organische eenheid.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #5.